

Skatteydere i en Kommune, hvor der svares Tillæg til Formueskatten, kan ikke, saafremt de ansættes til Formueskat til Staten i en Kommune, hvor saadant Tillæg ikke svares, uden sammesteds at ansættes til personlig Skat paa Grund af Ophold, fritages for at yde Tillæget til den Kommune, hvor der opkræves Tillæg til Formueskatten, og hvor de svarer personlig Skat paa Grund af Ophold.

§ 13.

Bestemmelserne i § 5 i midlertidig Lov Nr. 162 af 20. Marts 1918 angaaende Retten til ved Betaling af Erhvervsskat at foretage Fradrag i Skatten til Opholdskommunen bliver at anvende særskilt paa Tillægsskatten i de paagældende Kommuner, men i øvrigt efter deres Indhold. Ved Beregningen af Kommunernes Ligningsprocenter (Skatteprocenter) vil vedkommende Kommunes almindelige Ligningsprocent (Skatteprocent) være at forhøje med Kommunens Tillægsprocent.

Med Hensyn til Tillægsskat af saadanne i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 §§ 16—17 omhandlede Selskaber, der driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fastsættes, at Bestemmelsen i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 vil være at anvende saaledes, at Opholdskommunen og hver andelsberettiget Kommune selvstændigt og med vedkommende Kommunes Tillægsprocent udskriver Tillægsskat af den Del af paagældende Selskabs skattepligtige Indkomst, som hidrører fra vedkommende Kommune, beregnet efter Reglerne i § 18 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903.

§ 14.

De i denne Lov omhandlede Tillægsskatter opkræves og inddrives efter de for kommunale Skatter gældende Regler og med samme Fortrinsret. Tillægsskatterne forfalder til Betaling efter Kommunalbestyrelsernes nærmere Bestemmelse.

De efter den bestaaende Lovgivning gældende Regler vedrørende Skatteudskrivningens Størrelse og Afholdelse af Skattevalg kommer ikke til Anvendelse paa de Skatter, som udskrives i Henhold til denne Lov.

§ 15.

Ingen af de i denne Lov omhandlede Bestemmelser — bortset fra Foranstaltninger, der foretages til Bedste for samtlige Kommunens Beboere — gælder Personer under fast Fattigforsørgelse, og ingen af Foranstaltningerne medfører Fattighjælps Virkning.

§ 16.

Med Hensyn til Lovens Anvendelse paa Færøerne bemyndiges Indenrigsministeren til at foretage de Lempelser i samme, som maatte findes hensigtsmæssige under Hensyn til Øernes særlige Forhold, og navnlig, at Bestemmelserne i § 1 ikke i deres fulde Udstrækning kan bringes til Anvendelse der.

§ 17.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1918.

A. Thomsen.

Døcker.